

Besiddelse af disse Smaabrug, og det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) sagde yderligere: Hvem, tror man, kan købe Jord til disse Priser og besætte disse Brug og saa svare Renter deraf? Han betonedede saa stærkt, som det kan gøres, at Forholdene er i Øjeblikket saadanne, at det ligefrem er umuligt for Ungdommen ude paa Landet at komme i Besiddelse af en Ejendom, hvis vedkommende ikke er født med Kapital. Det er netop dette, der er det afgørende for mig. Nu maa der gøres noget. Nu nytter det ikke, at de nuværende Jordejere ser for smaat paa det og siger: Vi vil ikke være med til at bringe Ofre her; vi vil ikke være med til at faa indført en Ekspropriationsbestemmelse, medmindre vi faar den største Garantifor, at vi i hvert Tilfælde faar saa meget for Jorden, som man kan faa i det aabne Marked. Hvis der blev stillet det Krav til os nuværende Jordejere, at vi skulde afstaa en Del af vor Besiddelse — lad mig f. Eks. sige, at jeg har 70 Tdr. Land, og nu kræves det, at jeg skal afstaa 20—30 Tdr. Land, for at det Spørgsmaal kan løses, som skal løses i Øjeblikket, hvad saa? Saa tror jeg, at jeg vilde komme meget let fra det, thi jeg kan meget godt klare mig med de 40—50 Tdr. Land, som bliver tilbage, og have det godt paa dem. Det nytter ikke noget at sige, at man ikke vil være med til at løse denne Opgave, for Opgaven skal løses. Vi skal skaffe Plads, og hvis vi ikke paa en eller anden Maade enes om at skabe saadanne Forhold, at Folk kan blive ude paa Landet og paa nogenlunde rimelige Vilkaar komme i Besiddelse af Jord, hvad sker saa? Kan vi i det hele taget vente og lade dette Spørgsmaal ligge og tro, at det ordner sig vel nok af sig selv? Jeg er tilbøjelig til at mene, at Spørgsmaalet i Øjeblikket er saa alvorligt, at man maa tage andre Forholdsregler, end man under almindelige Forhold vilde sætte Pris paa. Enhver kan sige sig selv, at jeg for mit Vedkommende ikke er særlig interesseret i, at man skal gaa mig selv eller andre Jordejere for nær. Men jeg kan ikke se, hvordan man kan slippe udenom det. Kan nogen anwise mig en Vej, er jeg meget glad derved og kan gaa med til den.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 3die Valgkreds (N. P. Jensen) spurgte mig, om jeg havde glemt det Løfte, jeg har givet med Hensyn til Afløsning af forskellige Grundbyrder, som vi lod bestaa, da vi afløste Arvefæsteafgifterne. Jeg har ikke glemt det, men jeg maa tilstaa, at

jeg har ikke gjort meget ved Sagen. Jeg vil spørge det ærede Medlem: Naar man nu faar afløst Arvefæsteafgifterne og de Grundbyrder, som staar i Forbindelse dermed, og som kan afløses ved Hjælp af det Nævn, der er nedsat, skulde vi saa ikke vente og se, hvor meget der bliver tilbage? Det er muligt, at der slet ikke bliver mere. Men bliver der mere, er jeg for mit Vedkommende meget villig til at gaa med til, at saadanne Afgifter afløses, og det ved jeg, at ogsaa det ærede Medlem er.

Det ærede 6te Medlem for Frederiksborg Amt (Jørgensen-Værebros) spurgte, om det ikke var muligt, at man kunde udstykke Statsgaardene ved Hillerød, der havde man i hvert Fald nogen Jord. Ja, det har vi, men som Forholdene er i Øjeblikket, mener det Udvalg, som driver disse Gaarde, at man ikke kan undvære videre af disse Arealer. Det er muligt, at det kan komme til at se anderledes paa Sagen. Det er ogsaa muligt, at man kunde udstykke noget deroppe, men det vil i hvert Fald neppe blive store Arealer.

Jeg vil slutte med at sige, at det er mig en stor Tilfredsstillelse, at man under disse Forhandlinger saa nær har opnaaet Enighed, idet der kun er faa her, som har taget fuldstændig Afstand fra Lovforslagene, og at man er villig til at medvirke til, at vi kan opnaa et godt Resultat. Jeg tror, at der er et ikke ubetydeligt Antal Mennesker ude i Landet, der følger disse Forhandlinger med en vis Interesse, og jeg vilde gerne, at Rigsdagen gjorde sit til, at dette Forhold kan udvikle sig roligt, og at man ikke herfra bidrager til yderligere at forøge de Vanskeligheder, der paa mange Maader optaarner sig baade her og andre Steder. Rigsdagen har i dette Spørgsmaal et saa stort Ansvar, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Forholdene er saa alvorlige, at hvis vi griber fejl paa dette Omraade, kan det faa i høj Grad skadelige Følger.

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

N. P. Jensen: Jeg takker for Svaret paa mit Spørgsmaal, uagtet det altsaa ikke er saa overdrevent meget, der er gjort ved Sagen. Den er dog altsaa ikke glemt, om end den sikkert ikke løser sig selv, som Landbrugsministeren vist var noget tilbøjelig til at tro.

Der er to Ting i den højtærede Land-